

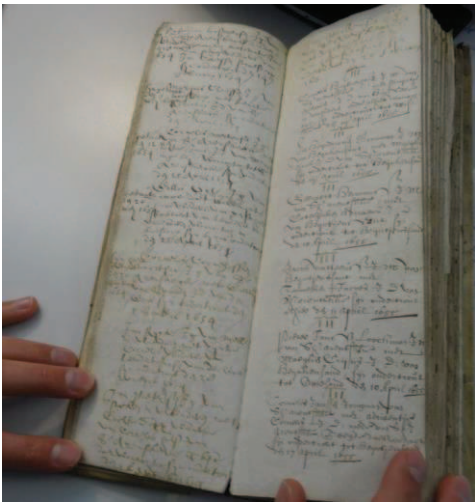

REGIO NOORD- EN ZUID-BEVELAND

Van het Gemeentearchief Goes

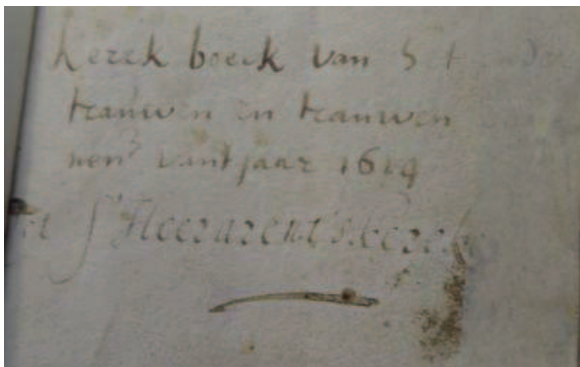
Een kleurrijke familie

Regelmatig ontvangt het Gemeentearchief mensen die bezig zijn met genealogisch onderzoek. Kees Koppejan was op bezoek om de doop- en trouwboeken van 's-Heer Arendskerke in te zien. Hij was op zoek naar Vijntje (soms ook als Rijntje vermeld) Cornelis.

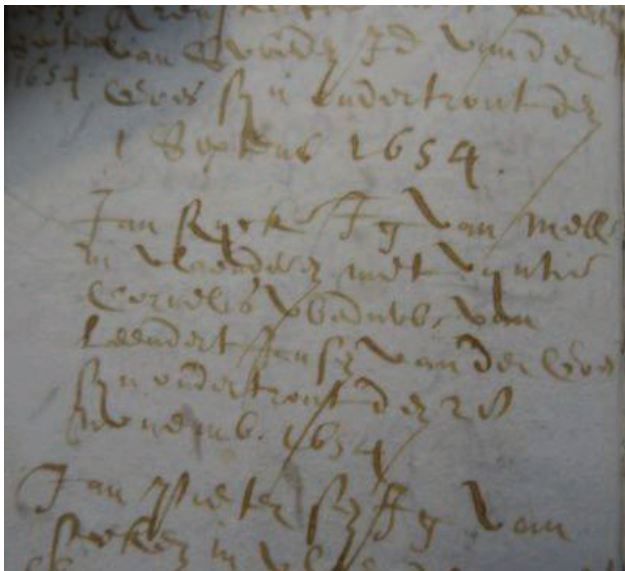
Trouwboek van 's-Heer Arendskerke

Deze boeken had hij al eens eerder geraadpleegd. Dat was nog toen het archief van de kerk in de kerk zelf bewaard werd, in de jaren tachtig. In een ruimte waar emmers op de grond stonden om lekwater op te vangen, vertelt Koppejan. Nu, jaren later, wil hij foto's maken van de passages waarin hij familie aantroft.

Schutblad van het 'Kerckboeck van het ondertrauwen en trouwen beginnende vant jaar 1619 tot 's Heer Arendskerke'

Op het moment is hij bezig met de familie van zijn moederskant, Meulbroek. Deze familie, gelieerd aan bijvoorbeeld de families Hannewijk en De Jonge, komt vooral voor op Zuid-Beveland. De Koppejans vind je meer op Walcheren. Koppejan is al tot in de zeventiende eeuw gekomen. Het oudste familielid dat hij tot nu toe gevonden heeft, is Jan Rijcke. In het trouwboek van de kerk van 's-Heer Arendskerke trof hij de vermelding aan dat Jan Rijcke in 1654 trouwde met Vijntje Cornelis uit Heinkenszand.

De passage waarin vermeld wordt dat Jan Rijcke en Vijntje Cornelis in ondertrouw gingen op 28 november 1654. Een paar weken later trouwden ze.

Jan Rijcke kwam uit België, waarschijnlijk uit de omgeving van Oudenaarde. De familienaam "Van Meulenbroek" wordt voor het eerst gebruikt in 1708 als zoon Floris Janse van Meulenbroek trouwt met Jannetje Janse Traas. Vóór die tijd komt hij alleen patroniemen tegen. In België komt de familie Van Meulenbroeke voor vanaf circa 1300, maar of dat familie is, weet hij nog niet. Met de familie Van Moolenbroek in het Zeeuwse is hij in ieder geval niet verwant.

Jan Rijcke was landarbeider. Koppejan vermoedt dat werk hem naar deze contreien bracht. De Nieuwe Kraayertpolder was net ingedijkt en daar ging hij aan de slag. Bovendien was het een onrustige tijd in België. Over Jan Rijcke heeft hij verder nog ontdekt dat hij in 1714 overleed en dat het huwelijk met Vijntje kinderloos bleef. In 1670 trouwde hij met Neeltje Joos en daaruit is het nageslacht voortgekomen. Jan is, zeker voor die tijd, zeer oud geworden, waarschijnlijk dik tachtig. Landbouw en handel

Kees Koppejan is er al zo'n vijfendertig jaar mee bezig. Hij heeft spijt dat hij niet eerder op zoek gegaan is naar foto's, dan doet hij pas sinds tien jaar. Hij heeft al veel boven water, maar het blijft erg spijtig dat een oom het familiealbum heeft weggegooid. Niet de jaartallen alleen interesseren hem. Het gaat hem ook om de verhalen eromheen. Wat deden ze, waar woonden ze. De Meulbroeken waren niet zo rijk, daardoor komt hij ze niet zo gek veel tegen. De familie is bovendien klein. Het waren allemaal landarbeiders. Af en toe was er eentje met een klein boerderijtje met wat grond. Ook handel is een rode draad in de familielijn van zijn moeder. Zijzelf, Marie Koppejan-Meulbroek, dreef een buurtwinkeltje in 's-Heer Arendskerke. En zijn opa en ooms waren altijd met

handel bezig. Maar heel lucratief was die niet. Zijn opa ging in de jaren 1910 en 1920 koopdagen in Rotterdam af. Dan kwam hij thuis met een Statenbijbel die hij voor vijf gulden op de kop had getikt, maar het lukte dan vervolgens niet om die met winst te verkopen.

Een kleurrijke familie was het ook wel. Crimineel zelfs hier en daar. Een van zijn voorvaderen ging in 1813, nadat zijn vrouw was overleden, op stelen uit en werd daarvoor berecht. Het ging om linnengoed, hemden en broekjes. Een ander werd in 1870 voor diefstal berecht. Nog een derde geval trof hij in de consistorieboeken van 's-Heer Arendskerke aan. Huibregt de Vriend werd verschillende keren beboet voor dronkenschap, ruzie en vechterijen, in het midden van de achttiende eeuw.

In Wij van Zeeland publiceerde Koppejan al verhaaltjes over diverse voorouders. Maar uiteindelijk moeten het twee boeken worden, een over de Meulenbroeken en een over de Koppejans.

Willy van Meegen

REGIO WALCHEREN

Lieve tante Leijntje

Op mijn vrije woensdagmiddag van school fietste ik naar de Groote Abeele, wanneer ik iets wilde beleven. Er was altijd wel wat te doen op het boerderijtje van tante Leintje en oôme Arjaan. Haar man en zoon Cassaan zag ik meestal niet, die werkten ergens op het land. De andere zonen Gommert, Piet en Dingeman waren allang getrouwd, waar die woonden was me niet duidelijk.

Wat achteraf gelegen aan de Oude Vlissingseweg, de oudste klinkerweg van Nederland sinds 1466, lagen drie aan elkaar gebouwde boerenhuizen, In het achterste huis woonde tante Leintje. Het boerengedoe was niet veel soeps. De veestapel bestond uit een kleine kudde koeien, twee Zeeuwse knollen voor het werk, een fatsoenlijk paard voor het ringrijden. Een varken voor de slacht, een toom kippen voor de leg, een volvet konijn dat de Kerst niet zou halen en een manke hond die de wacht moest houden, maar kwispelend je kwam begroeten. Meer kon je daar niet te vinden.

Voor het huis stond de waterput, daar omheen lag een ordeloze groentetuin waar tante Leintje voor zorgde. Voor de sier groeiden een paar bossen dahlia's, lupines en een perkje afrikaantjes. De bakkeête was een rommelhok geworden. Brood werd daar sinds lang niet meer gebakken. Bovendien was daar ooit een vreselijk ongeluk gebeurd. Een kleinkind waar Leintje op moest passen, had ze zolang in de bakkeête gelegd, terwijl ze in de tuin aan het werk was. Het kind is door de hitte gestoofd teruggevonden. Sindsdien wilde Leintje niets meer met dat ding te maken hebben.

Het leven van tante Leintje speelde af in en rond het huis. De deur stond altijd open, ongewenst bezoek kwam nooit, iedereen was welkom. Op een klamme warme zomerdag liep ik het huis binnen